

Державна служба якості освіти у співпраці з ініціативою “Система забезпечення якості освіти”, що впроваджується в межах проєкту “Супровід урядових реформ в Україні” (SURGe), та командою підтримки реформ МОН склала рекомендації, як оцінювати учнівство в умовах війни.

Зокрема, попри війну, пишуть у держслужбі, лишаються два основних різновиди оцінювання:

формувальне (надання усного (переважно) та письмового зворотного зв'язку, індивідуальні та групові консультації для допомоги у виправленні типових помилок, надання порад щодо подальшого навчання);

підсумкове. Його служба якості освіти пропонує трансформувати: не проводити підсумкових контрольних робіт через стрес в учнівства, а здійснювати його на підставі поточного оцінювання (за результатами тестів на електронних платформах та інших способів перевірки результатів навчання).

Рішення про зменшення або скасування кількості контрольних робіт може ухвалити педагогічна рада школи.

Також для учнів, які опинилися в зоні активних бойових дій, зазнали фізичних або психологічних травм, не мали доступу до навчальних матеріалів тощо підсумкове річне оцінювання можна провести за результатами підсумкового оцінювання за перший семестр. Для учнів, які після евакуації із зони бойових дій навчалися в інших школах (в Україні або за кордоном), річне оцінювання здійснюється перезарахуванням оцінок (за їх наявності).

Школам, у яких почали навчатися діти серед внутрішньо переміщених осіб, на кінець навчання рекомендують підготувати супровідний лист для кожної дитини. Це допоможе мінімізувати потенційні навчальні втрати в дітей, які через війну були змушені навчатися не у своїх школах.

У супровідному листі треба вказати:

назву школи, у якій дитина навчалася, та термін навчання (з... до...);
форми навчання (очна, дистанційна, змішана);
теми з предметів, які дитина вивчала, поточні / підсумкові оцінки (якщо були);
характер соціально-психологічної допомоги (якщо була);
рекомендації щодо подальшої роботи з дитиною (за наявності).

Такий лист дасть змогу перезарахувати оцінки учням у закладах освіти, в яких вони навчалися раніше, та організувати його продовження.

Автори рекомендацій запропонували орієнтовну форму такого супровідного листа.

Окрім того, за бажання внутрішньо переміщених учнів та їхніх батьків учень може вести “Щоденник навчання”, у якому записуватиме вивчені теми, різновиди діяльності, які він / вона виконував/-ла (проекти, справи, ігри, дослідження тощо), прочитані книжки.

Такий щоденник не потрібно оцінювати, а класний керівник може лише порадити учню, як організувати таку роботу.

“Щоденник навчання” також може стати в пригоді класному керівнику під час складання супровідного листа. Проте, наголошують у ДСЯО, у жодному разі вчитель не має докоряти учню за відсутність такого щоденника й наполягати на його веденні.